របាយការណ៍សង្ខេប

របាយការណ៍តាមដានពិភពលោកស្តីពីការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ២០០៥

ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា

សារប្រយោជន៍របស់គុណភាព

ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា

សារប្រយោជន៍របស់គុណភាព

របាយការណ៍សង្ខេប

UNESCO Publishing

តើពិភពលោកកំពុងឈរនៅកន្លែងណា នៅលើគោលដៅទាំងប្រាំមួយរបស់ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា?

គោលដៅ ១ **គាំពារ និងអប់រំកុមារតូច :** ដំណើរឈានទៅពង្រីកឱកាសចូលរៀនមានការយឺតយ៉ាវ។ ដោយសារហេតុផលនោះ ទើបកុមារមកពីគ្រួសារក្រីក្រជួបការលំបាកមិនសូវមានឱកាសចូលរៀនក្នុងកម្មវិធីគាំពារ និងអប់រំកុមារតូច។ កុមារតូចម្នាក់នៅអាព្រិចសាប់សាហារាអាចមានឱកាសចូលរៀនក្នុងសាលាមតេយ្យបានតែ ០,៣ ឆ្នាំ ប៉ុណ្ណោះ។ ចំណែកកុមារនៅអាមេរិកឡាទីន និងការីប៊ីនមានឱកាសចូលរៀនបាន ១,៦ ឆ្នាំ ហើយកុមារនៅអាមេរិកខាងជើង និងអឺរ៉ុបខាងលិច អាចមានឱកាសចូលរៀននៅមតេយ្យសាលាបាន ២,៣ ឆ្នាំ។ នៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍជាច្រើន បុគ្គលិករបស់កម្មវិធីគាំពារ និងអប់រំកុមារតូចមានសមត្ថភាពតិចតួច។

គោលដៅ ៣ **ការអប់រំយុវវ័យ និងមនុស្សចាស់ :** នៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍមួយចំនួនដែលបានវាយតម្លៃលើកកម្មវិធីអភិវឌ្ឍបំណិនជីវិតមិនសូវប្រឹងប្រែងដើម្បីលើកកំពស់សមត្ថភាព និងជំនាញដល់យុវវ័យ និងមនុស្សចាស់ទេ។ ដំណើរឈានទៅសម្រេចគោលដៅនេះនៅទូទាំងពិភពលោកជួបប្រទះនឹងការលំបាកច្រើន ក្នុងការវាយតម្លៃ។

គោលដៅ ៥ **យេនឌ័រ :** ទោះជាប្រទេសជាច្រើននៅជុំវិញពិភពលោកបានពុះពារឈានទៅសម្រេចសមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខនៅបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សាក្នុងរយៈពេលជាច្រើនទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះក៏ដោយ ក៏គម្លាតយេនឌ័រនៅតែធំដដែល ដូចជានៅប្រទេសអារ៉ាប់ អាហ្វ្រិកសាហារា និងអាស៊ីខាងត្បូង និងខាងលិច។ នៅទូទាំងសកលលោក កាលពីឆ្នាំ ២០០១ មានកុមារីប្រមាណ ៥៧% មិនបានចូលរៀននៅសាលាបឋមសិក្សា ហើយជាង៦០%នៅរដ្ឋអារ៉ាប់ និងអាស៊ី ខាងត្បូង និងខាងលិច។ ការចូលរៀនរបស់សិស្សស្រីមានចំនួនតិចជាងក្មេងប្រុសយ៉ាងច្រើននៅបឋមសិក្សា (សន្ទស្សន៍សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខខាងក្រោម ០,៩៧) នៅប្រទេសចំនួន ៧១ ក្នុងចំណោមប្រទេស ១៧៥។ វិសមភាពយេនឌ័រ គិតជាតួលេខកាន់តែរីកធំនៅមធ្យមសិក្សា និងឧត្តមសិក្សា។ ក្នុងចំណោមប្រទេស កំពុងអភិវឌ្ឍចំនួន ៨៣ ដែលមាន ទិន្នន័យអាចយកមកប្រើការបានមានប្រទេស ចំនួនពាក់កណ្តាលបានឈានទៅសម្រេចសមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខនៅបឋមសិក្សា ហើយប្រទេសតិចជាង ១ ភាគ ៥ បានសម្រេចសមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខនៅមធ្យមសិក្សា ហើយប្រទេសតែ ៤ ប៉ុណ្ណោះបានសម្រេចសមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខនៅឧត្តមសិក្សា។ អនក្ខរជនពិភពលោកជិត ២ ភាគ ៣ (៦៤%) ជាស្ត្រី។

គោលដៅ ២ **សកលកម្មបឋមសិក្សា :** ចំនួនកុមារនៅក្រៅសាលាមានការធ្លាក់ចុះច្រើន គឺធ្លាក់ចុះពី ១០៦,៦ លាននាក់ នៅឆ្នាំ ១៩៩៨ មកត្រឹម ១០៣,៥ លាននាក់នៅឆ្នាំ ២០០១។ ដោយសារពិភពលោកបានឈានទៅសម្រេចគោលដៅនេះក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មាន ទសវត្សរ៍នេះ កុមារជាច្រើនបានចូលសាលារៀន ប៉ុន្តែដំណើរឈានទៅសម្រេចគោលដៅសកលកម្មអប់រំបឋមសិក្សានៅមុន ឬត្រឹមឆ្នាំ ២០១៥មានការយឺតយ៉ាងណាស់។ បើដំណើរដ៏យឺតនេនៅតែបន្ត ផលធៀបសិស្សចុះឈ្មោះចូលរៀនពិតនឹងបាន ៨៥%នៅឆ្នាំ ២០០៥ ហើយ ៨៧%នៅឆ្នាំ ២០១៥។ ក្នុងគោលដៅនេះ ការរៀនចប់បឋមសិក្សាគឺជាបញ្ហាចំបងដែលត្រូវដោះស្រាយជាចាំបាច់ ដូចជាបញ្ហាសិស្សចុះឈ្មោះចូលរៀនក្រោយអាយុស្របច្បាប់ និងបញ្ហាសិស្សអាចបន្តរៀនរហូតចប់ថ្នាក់ ទី ៥មានចំនួនតិច (តិចជាង ៧៥% នៅប្រទេស ៣០ ក្នុងចំណោមប្រទេស ៩១ ដែលមានទិន្នន័យប្រើប្រាស់បាន) ហើយសិស្សត្រួតថ្នាក់ក៏ជាបញ្ហាធំដែលត្រូវដោះស្រាយបន្ទាន់ផងដែរ។

គោលដៅ ៤

អក្ខរកម្ម : នៅឆ្នាំ ២០០២ មានមនុស្សចាស់ប្រមាណ ៨០០ លាននាក់ជាអនក្ខរជន[១] ៧០% រស់នៅប្រទេសចំនួន ៩ នៅអាព្រិចសាហារា និងអាស៊ីខាងកើត និងខាងត្បូង ជាពិសេសឥណ្ឌា ចិន បង់ក្លាដែស និងប៉ាគីស្ថាន។

គោលដៅ ៦

គុណភាព : ប្រទេសដែលស្ថិតនៅឆ្ងាយពីការសម្រេចគោលដៅ ១ ដល់ ៥ សុទ្ធតែជាប្រទេសដែលពិបាកនឹងសម្រេចគោលដៅទី ៦ ណាស់។ សូចនាករណ៍ជាច្រើនបានចង្អុលបង្ហាញអំពីព័ត៌មានស្តីពីគុណភាព។ ការចំណាយរបស់រដ្ឋលើវិស័យអប់រំបង្ហាញអំពីប្រភាគនៃផលទុនជាតិសរុបនៅប្រទេសអ្នកមានដែលបានសម្រេចគោលដៅអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នារួចហើយខ្ពស់ជាងប្រភាគនៃផលទុនជាតិសរុបរបស់ប្រទេសអ្នកក្រដែលត្រូវការពង្រីក និងកែលំអប្រព័ន្ធអប់រំដែលមានធនធានតិចជាចាំបាច់។ ក្នុងប៉ុន្មានទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ ការចំណាយលើវិស័យអប់រំមានការកើនឡើងច្រើន ជាពិសេសនៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ជាច្រើន ដូចជាប្រទេសនៅអាស៊ីខាងកើត និងប៉ាស៊ីហ្វិក ប្រទេសនៅអាមេរិកឡាទីន និងការីប៊ីន។ ផលធៀបសិស្ស និងគ្រូនៅតែខ្ពស់នៅប្រទេសជាច្រើននៅអាព្រិច សាប់សាហារ៉ា (នៅតាមតំបន់ ៤៤:១) និងនៅអាស៊ីខាងត្បូង និងខាងលិច (៤០:១)។ នៅប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប គ្រូបង្រៀនមិនទាន់មានស្តង់ដាជំនាញដើម្បីចូលបង្រៀនទេ ហើយគ្រូភាគច្រើនមិនទាន់យល់ច្បាស់អំពីកម្មវិធីសិក្សាដែលត្រូវបង្រៀនផង។ ការឆ្លងរាលដាលនៃមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍កំពុងមានឥទ្ធិពលលើការផ្តល់ការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព និងលើវត្តមានរបស់គ្រូ។ ទិន្នន័យបានពីការធ្វើតេស្តតាមប្រទេស និងជាអន្តរជាតិបង្ហាញថា សិស្សទទួលបានលទ្ធផលខ្សោយច្រើននៅតំបន់កំពុងអភិវឌ្ឍទាបបំផុត។

៤. វិទ្យាស្ថានស្ថិតិ UNESCO បានប៉ាន់ស្មានឡើងវិញអំពីចំនួនអនក្ខរជនដោយប្រើទិន្នន័យថ្មីចុងក្រោយ។ អត្រាស្មានបច្ចុប្បន្នប្រហែលតិចជាង ៨៦២ លាននាក់ក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ក្នុងរបាយការណ៍សកលលោកតាមដានការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ២០០៣/៤។ ការប្រើទិន្នន័យថ្មីបណ្តាលមកពីកត្តាច្រើនយ៉ាង ដូចជា ទិន្នន័យបានមកពីជំរឿន និងអង្កេតថ្មីរបស់បណ្តាប្រទេសជាច្រើន។ ឧ. ជំរឿនឆ្នាំ ២០០០ របស់ចិនផ្តល់ទិន្នន័យដល់វិទ្យាស្ថានសម្រាប់គណនាចំនួនអនក្ខរជនមនុស្សចាស់នៅប្រទេសនេះ ដែលបានថយចុះជាង ៥០ លាននាក់។

សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា (EDI)

សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា (EDI) វាស់អំពីទំហំជោគជ័យរបស់ប្រទេសដែលបានសម្រេចគោលដៅ ៤ ក្នុងចំណោមគោលដៅទាំង ៦ របស់ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាគឺ សកលកម្មអប់រំបឋមសិក្សា សមភាពយេនឌ័រគិតជាតួលេខ អក្ខរកម្ម និងគុណភាព។ ប្រទេសជាច្រើន គិតទាំងប្រទេសក្រីក្របំផុតមួយចំនួនបានសម្រេចគោលដៅអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ១៩៩៨ និង ២០០១។ ជោគជ័យនេះបង្ហាញថា ភាពក្រីក្រមិនមែនជាឧបសគ្គដ៏ធំរារាំងដល់ការឈានទៅសម្រេចការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាទេ។ ម្យ៉ាងទៀត ការបរាជ័យដ៏ធំក្នុងវិស័យអប់រំបានរីកធំនៅប្រទេសអាហ្វ្រិកសាប់សាហារា រដ្ឋអារ៉ាប់ និងអាស៊ីខាងត្បូង និងខាងលិច។

- ប្រទេសចំនួន ៤១ (១ ភាគ ៣ នៃប្រទេសទាំងនេះមានសន្ទស្សន៍ដែលអាចគណនាបាន) ប្រទេសភាគច្រើននៅអាមេរិកខាងជើង និងអ៊ឺរ៉ុបខាងលិច អ៊ឺរ៉ុបកណ្ដាល និងអ៊ឺរ៉ុបខាងកើតបានសម្រេចគោលដៅ ឬជិតឈានទៅសម្រេចគោលដៅអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាហើយ។

- ប្រទេស៥១ មានតម្លៃសន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាចន្លោះពី ០,៨០ និង ០,៩៤។[២] ពាក់កណ្ដាលនៃប្រទេសទាំងនេះ ភាគច្រើននៅអាមេរិកឡាទីន គុណភាពអប់រំស្ថិតនៅឆ្ងាយពីគោលដៅផ្សេងៗទៀត។

- ប្រទេសចំនួន ៣៥ ស្ថិតនៅឆ្ងាយពីការសម្រេចគោលដៅការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាដែលមានតម្លៃសន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាក្រោម ០,៨០។ ប្រទេសចំនួន ២២ នៅអាហ្វ្រិកសាប់សាហារា។ បីប្រទេសទៀតនៅអាស៊ីខាងត្បូងដែលមានប្រជាជនច្រើនគឺ បង់ក្លាដែស ឥណ្ឌា និងប៉ាគីស្ថានក៏ស្ថិតនៅក្នុងក្រុមនេះដែរ។

2. EDI value can range from 0 to 1. The closer the value is to 1, the closer a country is to meeting its goals and the greater is its EFA achievement.

គុណភាពល្អប្រសើរ :

- **កាតព្វកិច្ចចំពោះមុខ :** ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាមិននឹងមិនអាចសម្រេចបានទេ បើមិនលើកកំពស់គុណភាពឲ្យល្អប្រសើរ។ នៅប្រទេសជាច្រើនលើពិភពលោក គម្លាតរវាងសិស្សដែលបានរៀនចប់ពីសាលា និងអ្នកដែលចប់ហើយមានជំនាញប្រើការបានមានទំហំធំធេងណាស់។ គោលនយោបាយដែលមានបំណងជម្រុញឲ្យមានការចុះឈ្មោះចូលរៀនរហូតដល់ ១០០% ត្រូវតែធានាឲ្យមានលក្ខខណ្ឌសិក្សា និងឱកាសសិក្សាសមរម្យ។ បទពិសោធន៍ល្អៗអំពីលក្ខខណ្ឌនេះអាចយកពីប្រទេសដែលបានអនុវត្ត និងបំពេញកាតព្វកិច្ចទាំងពីនេះបានជោគជ័យ។

- **កំណត់និយមន័យគុណភាព :** គោលការណ៍ពីរដែលអាចយកមកប្រើដើម្បីកំណត់និយមន័យគុណភាពក្នុងវិស័យអប់រំ។ គោលការណ៍ទីមួយកំណត់និយមន័យអំពីការអភិវឌ្ឍពុទ្ធិរបស់អ្នកសិក្សា ដែលនិយមន័យនេះជាបំណងរបស់ប្រព័នអប់រំទាំងអស់។ ហេតុដូច្នេះ ជោគជ័យដែលប្រព័ន្ធអប់រំទទួលបានគឺជាសូចនាករណ៍មួយចង្អុលបង្ហាញអំពីគុណភាពរបស់ប្រព័ន្ធអប់រំទាំងនោះ។ គោលការណ៍ទីពីរសង្កត់ធ្ងន់លើតួនាទីរបស់អប់រំក្នុងការលើកកំពស់តម្លៃគុណធម៌ និងឥរិយាបថទទួលខុសត្រូវរបស់ពលរដ្ឋ និងផ្ដល់ចំណីអាហារដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពច្នៃប្រឌិត និងស្មារតីទទួលខុសត្រូវ។ ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនេះនឹងជួបការលំបាកក្នុងការវាយតម្លៃ និងក្នុងការប្រៀបធៀបរវាងប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ។

- **សារប្រយោជន៍បានពីការអប់រំ :** ការអប់រំល្អប្រសើររួមចំណែកដល់ការបង្កើនប្រាក់ចំណូល និងជួយលើកកំពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ហើយជួយឲ្យមនុស្សម្នាក់ៗកាន់តែមានសមត្ថភាពក្នុងការសម្រេចចិត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ដូចជា ការសម្រេចចិត្តអំពីការមានកូន និងបញ្ហាសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងសុខុមាលភាពផ្ទាល់ខ្លួន។ ឧទាហរណ៍ ការអប់រំល្អនឹងជួយកាត់បន្ថយភាពគ្រោះថ្នាក់ដោយការឆ្លងមេរោគអេដស៍។ ការស្រាវជ្រាវជាច្រើនបង្ហាញថា មានពុទ្ធិ និងជំនាញទទួលបានពីការអប់រំមូលដ្ឋានមានសារប្រយោជន៍បំផុតសម្រាប់យុវវ័យការពារខ្លួនពីការឆ្លងមេរោគអេដស៍។ សារប្រយោជន៍នេះពិតជាមានទំនាក់ទំនងជាមួយកំរិតអប់រំ ដែលមនុស្សម្នាក់ៗបាន រៀន។

- **ឆ្នាំចូលរៀនក្នុងសាលា :** គុណភាពខ្ពស់ក្នុងការអប់រំនឹងជួយឲ្យសិស្សរៀននៅសាលាកាន់តែយូរ អាយុវ័យចូលរៀនក្នុងសាលាកាន់តែវែង ទោះជាឱកាសខុសគ្នាពីតំបន់មួយទៅតំបន់ក៏ដោយ។ គិតជាមធ្យមសម្រាប់ប្រទេសទាំងអស់ សិស្សអាចរៀនបានរយៈពេល ៩.២ ឆ្នាំ រៀននៅបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា។ សិស្សម្នាក់នៅអាព្រិចសាប់សាហារារំពឹងថាបានរៀនពី ៥ ទៅ ៦ ឆ្នាំតិចជាងកុមារនៅតំបន់អ៊ឺរ៉ុបខាងលិច និងអាមេរិក។ ប្រជាជនដែលបានចូលរៀននៅសាលាបានយូរច្រើនឆ្នាំ រំពឹងថានឹងរៀននៅសាលាបាន ៥ ឆ្នាំ ដូចកុមារនៅប្រទេសនៅចំណាត់ថ្នាក់បាតតារាង។

សង្ខេប

■ **ពិន្ទុតេស្ត :** តេស្តអំពីជោគជ័យអន្តរជាតិបង្ហាញថា ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចមានឥទ្ធិពលខ្លាំងលើលទ្ធផលសិក្សានៅសាលា។ ដូច្នេះ ទាំងគោលនយោបាយអប់រំ និងគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចត្រូវតែដោះស្រាយបញ្ហាវិសមភាពសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចក្នុងចំណោមសិស្សានុសិស្សឲ្យបានជាមុនសិន។

■ **ធនធាន :** នៅប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប ការបង្កើនការចំណាយសម្រាប់សៀវភៅសិក្សា កាត់បន្ថយចំនួនសិស្សក្នុងថ្នាក់ លើកកំពស់សមត្ថភាពគ្រូ និងបំពាក់បរិក្ខាសាលាឲ្យកាន់តែប្រសើរនឹងជួយដល់ការសម្រេចជោគជ័យរបស់សិស្សក្នុងការរៀនសូត្រ។ ប៉ុន្តែនៅប្រទេសអ្នកមាន ការបង្កើនចំណាយបែបនេះមិនសូវមានទំនាក់ទំនងនឹងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សទេ។ ការលើកកំពស់គុណភាពក៏អាចសម្រេចជោគជ័យដោយចំណាយទាបមធ្យមបានដែរ ហើយប្រទេសក្រីក្រក៏អាចមាន សមត្ថភាពធ្វើបានដែរ។ នៅកន្លែងដែលមានអត្រាត្រួតថ្នាក់ខ្ពស់ ការបង្កើនគុណភាពទាមទារនូវការចំណាយហិរញ្ញវត្ថុផ្ទាល់ខ្លួនមួយចំណែក ព្រោះអាចកាត់បន្ថយរយៈពេលរៀនយូរនៅសាលា ដោយសារការរៀនត្រួតថ្នាក់។

■ **ការអប់រំបែបដាក់បញ្ចូលគ្នាគ្រប់ក្រុមមុខសញ្ញាទាំងអស់ :** គ្រប់កំណែទម្រង់ទាំងអស់ដែលមិនពិចារណា យកចិត្តទុកដាក់ និងថ្លុះបញ្ចាំងអំពីក្រុមជនក្រីក្រ និងជួបការលំបាកតែងទទួលបរាជ័យ។ វិធីសាស្ត្រអប់រំសម្រាប់អ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ ក្រុមដែលត្រូវការជំនួយបន្ទាន់ ជនពិការ និងកុមារពលកម្មត្រូវទទួលបានការគាំទ្រឲ្យ កាន់តែច្រើន។

■ **ការសម្របសម្រួល :** ទំនាក់ទំនងរវាងនាយកដ្ឋាន និងនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកកម្មវិធីគាំពារ និងអប់រំកុមារតូច អក្ខរកម្ម និងសុខភាព នឹងជួយលើកកំពស់គុណភាព។ លើសនេះទៀត គោលនយោបាយឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការយេនឌ័រក្នុងវិស័យអប់រំ និងកំណែទម្រង់ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការយេនឌ័រនៅក្នុងសង្គមក៏ជួយលើកកំពស់គុណភាពអប់រំផងដែរ។

ខ្លឹមសារនាំមុខអត្ថបទ

■ **សកម្មភាពរៀនឲ្យកាន់តែប្រសើរ :** ភស្តុតាងជាច្រើនផ្តល់ការណែនាំអំពីប្រសិទ្ធភាពរបស់សាលា។ ភស្តុតាងទាំងនោះច្រើនសង្កត់ធ្ងន់លើសកម្មភាពរៀន និងបង្រៀនដ៏សកម្មរបស់សិស្ស និងគ្រូ ដូចជា តើគ្រូ និងសិស្សទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយគ្រូ និងសិស្សប្រើប្រាស់សម្ភាររៀន និងបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាពប៉ុណ្ណា។ គោលនយោបាយសម្រាប់លើកកំពស់សកម្មភាពរៀន និងបង្រៀនឲ្យកាន់តែល្អប្រសើរត្រូវសង្កត់ធ្ងន់លើ :

■ **គ្រូបង្រៀន :** ដើម្បីសម្រេចសកលកម្មអប់រំបឋមសិក្សាតែមួយមុខទាមទារឲ្យមានគ្រូបង្រៀនកាន់តែច្រើន និងកាន់តែមានសមត្ថភាព។ ប្រទេសដែលបានសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាខ្ពស់ពិតជាបានវិនិយោគច្រើនក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ។ ប៉ុន្តែ នៅប្រទេសជាច្រើន ក្នុងប៉ុន្មានពីរទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះ ប្រាក់ខែគ្រូបានធ្លាក់ចុះបើប្រៀបធៀបនឹងមុខរបរអាជីពផ្សេង ហើយប្រាក់ខែគឺទាបមិនអាចទ្រទ្រង់ជីវភាពឲ្យបានសមរម្យ។ ហេតុដូចនេះ នៅប្រទេសជាច្រើន ការបណ្តុះបណ្តាគ្រូត្រូវពិចារណាឡើងវិញ ត្រូវពង្រីងការបណ្តុះបណ្តាល និងបំប៉នគ្រូនៅតាមសាលា ហើយបន្ថយការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូតាមបែបចាស់រយៈពេលយូរនៅតាមស្ថាប័នបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ។

■ **រយៈពេលរៀន :** ពេលវេលាបង្រៀនគឺជាកត្តាជួយសម្រេចជោគជ័យក្នុងការសិក្សា ដូចជារយៈពេលបង្រៀនដែលបានព្រមព្រៀងជាទូទៅពី៨៥០-១០០០ម៉ោងក្នុងមួយឆ្នាំ ប្រទេសខ្លះមិនបានផ្តល់គ្រប់ម៉ោងទេ។ ពិន្ទុតេស្តបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា រយៈពេលរៀន និងបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់មានឥទ្ធិពលដល់ការរៀនមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រ និងភាសា។

■ **មុខវិជ្ជាសំខាន់ៗ :** អក្ខរកម្មជាកត្តាចាំបាច់សម្រាប់រៀនមុខវជ្ជាផ្សេងឲ្យពូកែ ហើយអក្ខរកម្មជាជំនាញចាំបាច់ដើម្បីសម្រេចជោគជ័យលើការរៀនសូត្រយូរអង្វែង។ រៀនអានត្រូវចាត់ទុជាអាទិភាពសម្រាប់លើកកំពស់គុណភាពអប់រំមូលដ្ឋាន ពិសេសសម្រាប់សិស្សមកពីគ្រួសារក្រីក្រជួបការលំបាក។

■ **គរុកោសល្យ :** វិធីបង្រៀនជាច្រើនត្រូវបានប្រើជាទូទៅ ប៉ុន្តែមិនសម្រេចបំណង និងតម្រូវចិត្តសិស្សទេ។ វិធីទាំងនោះច្រើនមិនទទន់ភ្លន់ ហើយត្រូវឲ្យសិស្សទន្ទេញចាំមាត់ ហើយធ្វើឲ្យសិស្សអសកម្ម។ អ្នកស្រាវជ្រាវអប់រំជាច្រើននាក់បានស្វែងរកការគាំទ្រឲ្យប្រើវិធីបង្រៀនប្រកបដោយរចនាសម្ព័ន្ធច្បាស់លាស់– ត្រូវមានការណែនាំផ្ទាល់របស់គ្រូ ការណែនាំឲ្យសិស្សអនុវត្ត និងឲ្យសិស្សរៀនដោយខ្លួនឯង ក្នុងបរិយាកាសបង្រៀនសិស្សមេត្រី។

■ **ភាសា :** ជំរើសភាសាសម្រាប់បង្រៀនសិស្សនៅសាលាមានសារៈសំខាន់បំផុត។ ការបង្រៀនសិស្សនូវភាសាទីមួយរបស់សិស្សនឹងជួយសិស្សឲ្យរៀនបានល្អប្រសើរនូវមុខវិជ្ជាផ្សេងៗ ហើយជួយកាត់បន្ថយអត្រាត្រួតថ្នាក់ និងបោះបង់ចោលសាលា។

■ **សម្ភាររៀន និងបង្រៀន :** គុណភាព និងធនធានរូបវ័ន្តនៃសម្ភាររៀន និងបង្រៀនពិតជាមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្លាលើការបង្រៀនរបស់គ្រូ។ កង្វះសៀវភៅសិស្សកើតឡើងដោយសារប្រព័ន្ធចែកចាយមិនល្អ អនុវត្តខុសគោលការណ៍ និងអំពើពុករលួយ។

■ **បរិក្ខាសាលា :** ដើម្បីសម្រេចសកលកម្មអប់រំបឋមសិក្សា ប្រទេសជាច្រើនត្រូវការតុបតែងបន្ទប់រៀនឲ្យល្អ និងសាងសង់បន្ទប់រៀនបន្ថែម។ ទឹកស្អាត អនាម័យ និងឱកាសចូលរៀនសម្រាប់ជនពិការគឺមានសារៈសំខាន់មិនអាចខ្វះបាន។

■ **ការដឹកនាំ :** រដ្ឋបាលកណ្តាលរបស់រដ្ឋាភិបាលត្រូវតែប្រុងប្រៀប និងត្រៀមខ្លួនដើម្បីផ្តល់សេរីភាពក្នុងការចូលរៀនរបស់សិស្ស ដូច្នេះត្រូវមានធនធានគ្រប់គ្រាន់ ហើយតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវនៅគ្រប់ថ្នាក់ដឹកនាំទាំងអស់ត្រូវតែច្បាស់លាស់។ គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលាអាចមានឥទ្ធិពលខ្លាំងលើគុណភាពរបស់សាលារៀន។

នៅប្រទេសជាច្រើនដែលកំពុងព្យាយាមធានាផ្តល់សិទ្ធិទទួលការអប់រំដល់កុមារគ្រប់ៗរូប ការយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងលើការពង្រីកឱកាសចូលរៀនបានរារាំង និងប៉ះពាល់ដល់ការយកចិត្តទុកដាក់លើគុណភាព។ ប៉ុន្តែ គុណភាពគឺជាកត្តាកំណត់ថា តើសិស្សរៀនបានប៉ុន្មាន និងចេះប៉ុន្មាន ហើយគុណភាពក៏កំណត់អំពីសារប្រយោជន៍ដែលសិស្សទទួលបានពីការអប់រំសម្រាប់អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន និងអភិវឌ្ឍសង្គម។ គោលដៅទី ៦ របស់ក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាពក្រុងដាកាទាមទារលើកកំពស់គុណភាពអប់រំក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់។ ដូចរបាយការណ៍នេះបានលើកឡើងច្បាស់ សិស្សជាច្រើនបានចេញពីសាលាដោយមិនបានទទួលពុទ្ធិ និងជំនាញច្បាស់លាស់ឡើយ។

ក្រោយពីបានវិភាគវែកញែកអំពីគុណភាព របាយការណ៍នេះបានបង្ហាញនូវផែនទីមួយសម្រាប់ជាជំនួយក្នុងការកំណត់និយមន័យ និងស្វែងយល់អំពីបញ្ហាគុណភាព (ជំពូក ១)។ របាយការណ៍នេះក៏បានវិភាគលទ្ធផលស្រាវជ្រាវជាច្រើនទាក់ទងនឹងកត្តាទាំងឡាយដែលមានឥទ្ធិពលលើគុណភាពអប់រំ (ជំពូក ២) ហើយរបាយការណ៍នេះក៏ផ្តល់នូវយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយគន្លឹះៗសម្រាប់លើកកំពស់គុណភាពផងដែរ ជាពិសេសនៅប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប (ជំពូក ៤)។ របាយការណ៍ឆ្នាំមុនៗបង្ហាញថា ជំនួយអន្តរជាតិសម្រាប់ការអប់រំមូលដ្ឋាន និងកិច្ចប្រឹងប្រែងដើម្បីពង្រឹងកិច្ចសម្របសម្រួលក៏មានបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះដែរ (ជំពូក ៥)។ ជាទីបញ្ចប់ របាយការណ៍នេះក៏បានតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការរីកចំរើនឈានទៅសម្រេចគោលដៅទាំង ៦ ដែលបានអនុម័តនៅក្រុងដាកា ឆ្នាំ ២០០០ ដែលបានយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងលើសូចនាករណ៍គុណភាពអប់រំ។ សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា (EDI) ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍ឆ្នាំមុនៗក៏មានបង្ហាញបន្ថែមនៅក្នុងរបាយការណ៍ឆ្នាំនេះដែរ ហើយរបាយការណ៍នេះក៏បានសង្ខេបអំពីការជឿនលឿនឈានទៅសម្រេចគោលដៅ ៤ ក្នុងចំណោមគោលដៅទាំង ៦ នៅប្រទេសចំនួន ១២៧ (ជំពូក ៣)។